

Sygn. akt IX Ka 675/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Klaudiusz Senator (spr.)

Sędziowie: SO Andrzej Ślusarczyk

SO Marcin Chałoński

Protokolant: st.sekr.sądowy Dorota Ziółkowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Andrzeja Hojnowskiego

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2013 roku

sprawy M. N.

oskarżonego o przestępstwo z art. 177 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonego i pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej

od wyroku Sądu Rejonowego w Busku-Zdroju

z dnia 17 stycznia 2012 roku sygn. akt II K 879/10

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Busku-Zdroju.

sygn. akt IX Ka 675/12

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Busku Zdroju wyrokiem z dnia 17 stycznia 2012r. uznał oskarżonego M. N. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 177§1 kk w zw. z art. 177§2 kk w zw. z art. 11§2 kk i wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 69§1 i 2 kk, art. 70§1 pkt 1 kk, art. 71§1 kk w zw. z art. 33§1 i §3 kk wykonanie tej kary warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres 4 lat próby, wymierzając mu jednocześnie 100 stawek dziennych grzywny przy określeniu jednej stawki na 20 zł. Na podstawie art. 46§2 kk zasądził od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonych Ł. B. kwotę 10000 zł. i na rzecz M. M. (1) kwotę 8000 zł. tytułem nawiazki. Nadto Sąd orzekł o kosztach procesu.

Apelacje od tego wyroku wnieśli obrońca oskarżonego i pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej M. M. (1).

Pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej zaskarżył wyrok Sądu Rejonowego co do winy na niekorzyść oskarżonego w pkt I w zakresie opisu czynu i jego kwalifikacji prawnej oraz pkt III w zakresie nawiazki. Na podstawie art. 438 pkt 2 i 3 kpk wyrokowi zarzucił naruszenie prawa procesowego art. 201 kpk przez oddalenie wniosku dowodowego o przeprowadzenie dowodu z opinii Zakładu Medycyny Sądowej w Ł. lub innej wybranej placówki tego typu w celu ustalenia co było przyczyną udaru mózgu jakiego doznała pokrzywdzona M. M. (1), a w szczególności, czy przyczyną tą był wypadek komunikacyjny jakiemu pokrzywdzona uległa w dniu 14.06.2010r., czy inna przyczyna, w konsekwencji naruszenie to skutkowało błędem w ustaleniach faktycznych przez błędne przyjęcie, iż pokrzywdzona M. M. (1) nie doznała ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Skarżący wniósł o przeprowadzenie na podstawie art. 452 § 2 kpk o przeprowadzenie dowodu z opinii Zakładu Medycyny Sądowej w Ł. celem ustalenia, co było przyczyną udaru mózgu

u pokrzywdzonej M. M. (1), a w szczególności czy przyczyną tą był wypadek komunikacyjny jakiemu pokrzywdzona uległa w dniu 14.06.2010r. Na podstawie art. 437 § 1 kpk skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez przyjęcie, że oskarżony M. N. spowodował u M. M. (1) ciężki uszczerbek na zdrowiu, o którym mowa w art. 156 § 1 pkt 2 kk w postaci niedokrwiennego udaru mózgu i w ten sposób popełnił przestępstwo z art. 177 § 2 kk, a także o zmianę punktu III zaskarżonego wyroku przez zasądzenie od oskarżonego na rzecz M. M. (1) kwoty 10 000 (dziesięciu tysięcy) złotych tytułem nawiązki.

Obrońca oskarżonego na podstawie art. 444 kpk oraz art. 425§1-3 kpk zaskarżył w części wyrok Sądu Rejonowego co do przypisania oskarżonemu przestępstwa określonego w art. 177 § 1 k.k. jakiego miał się dopuścić wobec M. M. (1) jako pokrzywdzonej. Wyrokowi Sądu I instancji na mocy ar. 438 pkt 2 i 4 kpk zarzucił:

1. obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 177§ 1 k.k. polegającą na przyjęciu, iż pokrzywdzona M. M. (1) wskutek wypadku doznała obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy, stłuczenia klatki piersiowej i organicznych zaburzeń osobowości, co spowodowało u niej rozstrój zdrowia na czas powyżej dni siedmiu, podczas, gdy organiczne zaburzenia osobowości stanowią następstwo udaru mózgu jakiego doznała pokrzywdzona po wypadku, a którego przyczyn biegli powołani w niniejszej sprawie nie mogli ustalić, stąd nie mogą one stanowić skutku wypadku jako znamienia ustawowego, którego wypełnienie jest wymagane by można byłoby przypisać oskarżonemu przestępstwo z art. 177§ 1 k.k., natomiast stwierdzone u pokrzywdzonej stłuczenie głowy i stłuczenie klatki piersiowej nie powodują rozstroju zdrowia na czas powyżej siedmiu dni, a tym samym czyn oskarżonego nie wypełnia znamion ustawowych przypisywanego mu przestępstwa;

2. obrazę przepisów prawa procesowego, tj. art. 5 § 2 k.p.k. polegającą na rozstrzygnięciu wątpliwości dotyczących ustalenia przyczyn udaru mózgu na niekorzyść oskarżonego poprzez uznanie, że organiczne zaburzenia osobowości stanowią skutek wypadku komunikacyjnego jakiemu uległa pokrzywdzona M. M. (1), podczas gdy zaburzenia te stanowią następstwo udaru mózgu jaki pokrzywdzona przeszła już po wypadku, a którego przyczyn powołani w sprawie biegli różnych specjalności nie mogą ustalić, co stanowi niedające się usunąć wątpliwości, jakie Sąd winien był uwzględnić rozstrzygając przedmiotową sprawę, a których nie zauważył;

3. obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 9 § 1 k.k. poprzez uznanie, iż oskarżony umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, albowiem kierująca pojazdem B. sygnalizowała zamiar skrętu w lewo, a oskarżony jako doświadczony kierowca, często pokonujący tą trasę na jakiej doszło do wypadku, wiedział, iż za wiaduktem jest skrzyżowanie z drogą podrzędną lewą, stąd powinien się liczyć z możliwością wykonania takiego manewru przez tą kierującą.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Konieczność uchylenia wyroku Sądu Rejonowego i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania wynika z treści opinii (...) w Ł.. Dowód ten wskazuje, iż na skutek wypadku drogowego z dnia 14 czerwca 2010r. u pokrzywdzonej M. M. (1) doszło do powstania pourazowego zespołu naczyniowo-mózgowego z rozwarstwieniem ściany prawej tętnicy szyjnej wewnętrznej, czego następstwem był niedokrwienny udar mózgu (k.537,538). Takiego ustalenia nie poczynił natomiast Sąd I instancji, co było przedmiotem zarzutu pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej. Sąd ten nie był w posiadaniu w/w opinii albowiem dowód ten został przeprowadzony przed Sądem Odwoławczym.

Sąd Rejonowy postąpił nieprawidłowo na rozprawie w dniu 17 stycznia 2012r. oddalając wniosek pełnomocnika oskarżycielki prywatnej o dopuszczenie dowodu z opinii innego zespołu biegłych celem ustalenia co było przyczyną udaru mózgu stwierdzonego u M. M..

Sąd Odwoławczy ograniczył rozpoznanie środków odwoławczych tylko do wskazanego uchybienia albowiem rozpoznanie w tym zakresie było wystarczające do wydania orzeczenia w II instancji. Odniesienie się do innych

zarzutów byłoby przedwczesne, gdyż postępowanie będzie się toczyć ponownie, w którym to powtórzonym postępowaniu zostanie wydane rozstrzygnięcie odzwierciedlające poczynione ustalenia. Zwrócić tylko należy uwagę, że Sąd Rejonowy należycie uzasadnił stanowisko co do umyślnego naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez oskarżonego oraz ustalenie o włączeniu kierunkowskazu przez kierującą samochodem B.. Apelacja obrońcy oskarżonego w tej kwestii stanowi jedynie polemikę z ustaleniami Sądu.

Z uwagi na treść wspomnianego wyżej dowodu z opinii (...) w Ł. zachodzi konieczność dokonania kompleksowej oceny całości zgromadzonego materiału dowodowego, która to ocena będzie podstawą ustaleń w sprawie. Zasada dwuinstancyjności wymaga, żeby strona uznająca rozstrzygnięcie za nietrafne miała możliwość wniesienia środka odwoławczego.

Zwrócić należy uwagę, że ustalenie tego, czy M. M. na skutek przedmiotowego wypadku doznała udaru mózgu ma istotne znaczenie dla dokonania prawdziwych ustaleń faktycznych i odpowiedzialności oskarżonego, jak i kwestia ta jest istotna dla samej pokrzywdzonej, również w kontekście przysługujących jej roszczeń odszkodowawczych w związku z doznanym uszczerbkiem na zdrowiu. Należy mieć przecież na uwadze treść art. 11 kpc.

Podnieść należy, że ocena dowodów dokonana przez Sąd Rejonowy, przy dotychczas zebranych materiałach dowodowych nie może pozostać pod ochroną art. 7 kpk.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd przeprowadzi postępowanie dowodowe od początku z tym, że wystarczającym będzie poprzestanie na ujawnieniu dowodów w oparciu o treść art. 442§2 kpk, które nie miały wpływu na uchylene wyroku. Sąd Rejonowy w szczególności będzie musiał dokonać wnikliwej oceny złożonych w sprawie opinii biegłych wypowiadających się co do przyczyn wystąpienia u M. M. udaru mózgu, ustalając czy jest on następstwem wypadku drogowego spowodowanego przez oskarżonego.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 437§2 kpk należało orzec, jak w wyroku.

SSO /Andrzej Ślusarczyk/ SSO /Klaudiusz Senator/ SSO /Marcin Chałoński/